

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۱۱/۰۴

کلاب شاه گلاب

له افراطیته د ژغورني ځيني لاري چاري

د افراطیت په اړه سره له دې چې د تعریف بڼې به بېلې وي خو ټول تعریفونه بیا یوه ځای ته رسېږي او هغه دا چې افراطیت یانې په نظر او کړو وړو کې د اعتدال (منځلارې) له پولې اووښتل یا د اعتدال اپوټه (مخالف) ته افراطیت وايي. هغه څوک چې په نظر او عمل کې د اعتدال پولې ښکاري افراطي ورته وايي. یو ښاغلي بیا افراطیت داسې تفسیر کړی: «افراطیت تر خپل حد تېرې ته وايي، داسې تېری چې د یوه بل فرد یا افرادو د ټولګې پر حقوقي حریم د بې منطقه توجیهاتو په زور تجاوز وشي». افراط یا زیاتې د ژوند په هر اړخ کې زیان اړوي په ډېره ساده ژبه افراط د پیسو په لګولو کې د غربت او احتیاج لامل ګرځي یانې هغه څوک چې خپلې پیسې بېخایه لګوي یوه ورځ په بده ورځ اخته کېږي. افراط په خوړو کې د ناروغي او ان مرګ سبب ګرځي، هغه څوک چې ډېر خوراک کوي ډېر ژر په وژونکو ناروغيو اخته او ان بې وخته او په لږ عمر کې مري. د دغه ډول افراط زیانونه ترډېره یو کس او یا هم یوې کورنۍ ته رسېږي خو افراطیت هغه وخت خطرناک شي چې په دیني گروهه (عقیده) رادېره شي دغه وخت افراطیت بیا په وژنو، وړانولو، سوزلو او نورو تباهیو منتج کېږي. افراطیت د انسانانو ژوند له خطرونو سره مخ کړی دی. د دین په نوم د افراطیت تر ټولو ډېر زیان په خپله دین او متدینونو ته دی، افراطیت د مسلمانانو د پرمختګ مخه نیولې او نیسي یې. په لنډو کې افراطیت یانې وحشت، افراطیت یانې مرګ او وړانې، افراطیت یانې اور او باروت چې د افغانستان د څلورو لسيزو د وینو سیلاو د همدې شومې او ناولې ښکارندې میراث دی. له لسيزو راهیسې چې په افغانستان کې د وینو ویالې روانې دي او او لاهم قرباني اخلي لامل یې همدغه افراطیت دی. لری نه له ۱۳۵۷ کال یانې پر افغانستان لومړی د کین او وروسته د بڼې افراطیت سیوري له وړېدو وړاندې د کابل پوهنتون په سیمه ییزه کچه څه چې ان په نړیواله کچه معتبر پوهنتون و. هغه مهال د افغانستان د پوهنې بهیر په غوړېدو و، خو پر هېواد د افراطیت له سیوري لوېدو وروسته اوس کابل پوهنتون د سیمې او ګاونډیو هېوادونو هغو سره له سره د پرتلې نه دی، د پوهنې بهیر خو ټولو ته مالوم دی. همدا اوس د افراطیت شوم سیوري له امله ملیونونه ماشومان له زده کړو پاتې دي چې دغه زیان نه جبرانېدونکی دی او هم همدغه له زده کړو پاتې ماشومان به چې د جهالت په چاپیریال کې را لوبېږي د اورېدې مودې له پاره د افراطیت د جګړې او وړانې د لمبو سونګ ټوکو په توګه کارول کېږي.

که له یوې خوا افراطیونو سلګونه ښوونځي تړلي خو په هغو سیمو په تېره لری پرتو هغو کې شته ښوونځي او مدرسې د افراطیت ښکار ګرځېدلې دي. دغلته تدریس هم تر ډېره پر افراطیت ولاړ وي. د ښوونځي ښوونکي، زده کونکي او بل کس یا خو ډېر کمزوری وي چې ان پر دې نه پوهیږي چې څنګه دوی اعتدال غوره کړي او داسې انګیري چې همدغه سمه لار ده نو ځکه خو د افراطیت ترویج عادي ګڼي او که بیا افراطیت سمه لار هم ونه ګڼي خو نه پوهیږي یا هم نه شي کولی چې څه ډول له افراطیته ځان او زده کونکي وژغوري، له بله پلوه د هغو وسله والو افراطیونو تر څار او اغیز لاندې وي چې پر سیمه واکمن دي.

بې وزلي افراطیت ته د لیوالتیا بل ستر لامل دی او تر ډېره د افراطیونو لیکي هغه کسان پکوي چې له اقتصادي ستونزو کرېږي، ځکه چې همدا اوس د جګړه مارو لیکي له وزګارو او بې وزله ځوانانو پکې دي.

په خپله د جګړې دوام د افراطیت دوام ته زمینه برابروي، هغه ماشوم یا تنکی ځوان چې پلار یا ورور یې په جګړه کې وژل شوی د غچ اخیستو په موخه د افراطیونو لیکو سره یو ځای او دا لری همداسې دوام کوي.

فساد او بې عدالتي د افراطیونو مشرانو تیر ته لاستی وراچوی، په دې مانا چې هغوی ناهیلې بې وزله او وزګار ځوانان هڅوي چې د ظلم، بې عدالتي او فساد پر ضد ټوپک پورته کړي.

خو داسې هم لیدل شوي چې په لږ شمېر کې د هوسا کورنیو ځوانان هم له افراطي ډلو سره یو ځای شوي دي. د داعش لیکو سره د منځني ختیځ شتمن او د اروپا او امریکا د شتمنو که نه وو، د منځني کچې ژوند والا کورنیو ځوانان هم یو ځای شوي وو چې تر ډېره یو ډول ذهني ستونزو او ټولنیزو فشارونو هغوی د افراطیونو لیکو ته ورکابلې وو.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خیر و لولئ

په لنډو کې جهل او سیاسي گټنې، نا امنی، بی عدالتی او فساد د افراطیت پر اور تیل پاشي، ځکه چې حقونه مساوي ونه ویشل شي، افراط رامنځته کيږي او هر څوک خپل حقونه بیا په افراطي ډول لټوي. هغه چې حافظ شیرازی وايي:

ساقی به جام عدل بده باده تاگدا غیرت نیاورد که جهان پر بلا کند

په ټوله کې ویلی شو چې افراطیت یو پیچلی بنسټونو ده او باید د مقابلي په موخه یې ډېر فکر، کار او وخت ته اړتیا لیدل کیږي.

دا سمه چې د افراطیت له منځه وړل وخت او ډېرې پانگه غواړي خو دا ستونزه همدا اوس ټولنه څه چې ټولني کروي او له انسانانو ژوند اخلي. ستونزه داده چې ځیني اغیزمن او ان په واکمنو کړیو کې کسان ځکه د افراطیت پر ضد خوله نه پرانیزي چې افراطیت له بده مرغه د دین جامه اغوستي نو ځکه څوک د هغه خلاف غږ نه پورته کوي چې څوک یې تکفیر نه کړي. ځیني مخور او اغیزمن کسان نه یوازې چې د افراطیت تاوون(طاعون) خلاف اغیزمنه مبارزه نه کوي بلکې د اقتصادي، ټولنيزي یا سیاسي موخي له پاره د افراطیت بنسټونو او ډلو سره مرسته هم کوي چې دغه کسان په ناپوهي هم په لوی لاس د افراطیت ضد مبارزه ستونزمنوي. وړاندیز:

هغه ډول چې افراطیت پولي پیژني نو ځکه خو باید د هغه پر ضد مبارزه هم پراخه او په پولو کې محدوده نه شي او په اړه یې دوه ډوله(لنډ مهاله او اوږد مهاله) کړنلارې چمتو او ترلاس لاندې ونيول شي.

لومړی لنډمهاله:

په لومړي گام کې کشفی، استخباراتي او امنیتي بنسټونه د ټولو هغو ډلو او کسانو په اړه کره مالومات راټول کړي چې له افراطیت سره په یوه نه یوه بڼه اړیکه لري، د هغوی اړیکې او د تمویل سرچینې په کره توگه مالومې کړي. کشفی، استخباراتي څانگې له امنیتي بنسټونو پوهنې، لوړو زده کړو، حج او اوقافو او اطلاعاتو او فرهنگ وزارتونو سره په همغږي د افراطیت خلاف مبارزه کې هڅې همغږي کړي.

ټول پوهنتونونه، ښوونځي او مدرسې او ان رسنۍ باید په کله وڅارل شي او د افراطیت نومي ایستلو گډې هڅې وشي. په دې برخه کې د ښوونکو، استادانو او مدرسینو گومارنې ته زیات پام وشي. ښایي ځیني کسان دغه کار له بشري حقونو سرغړونه وگڼي په دې مانا چې په گومارنو کې د یو چا گروهه په پام کې نیول له بشري حقونو سرغړونه ده خو دا مسله جلا ده ځکه هغه څوک چې د نورو انسانانو پر حقونو خو لاڅه چې ان ژوند خیال نه ساتي هغه ته د گروهې(د افراطیت گروهې)ازادي حق ورکول په خپله پر بشري حقونو تېری دی.

په تلویزیونونو کې د افراطي ډلو پلویان په وازه خوله په دې پلمه د افراطیت، وژنو او نورو جنایتونو دفاع کوي چې گڼي د دولتي او بهرنیو ځواکونو په عملیاتو کې هم ملکي وگړي وژل کېږي دا سمه ده چې هیڅوک د ملکي وگړو د وژني حق نه لري خو دا هم باید وویل شي چې همدغه افراطیون دي چې په لوی لاس دغسې یو حالت رامنځته کوي او بیا له هغه په تبلیغاتي او رواني جگړه کې کار اخلي. یوه لنډه پرته ایا طالبان او نورې افراطي ډلې هم تر خپلې ولکې لاندې سیمو کې چاته حق ورکوي چې د دوی د کړنو خلاف خپل غږ پورته کړي یا ددولتي ځواکونو د کړنو دفاع وکړي؟ که څوک دغه کار وکړي برخلیک به یې څه وي؟ نو څنگه باید ځینو رسنیو او کسانو ته دغه حق ورکړل شي چې د افراطي ډلو د کړنو په بنسټ دفاع وکړي؟

دغه راز، په پوهنتونو او ان ښوونځیو او مدرسو کې د پوهانو، لیکوالو او د ټولني وتلو کسانو په گډون د یو بل زغملو علمي غونډې جوړې شي. تجربو ښودلې چې دغه ډول غونډې که په سمه توگه سمبال شي ښې پایلې لرلې شي. دغه راز، په چاپي، انځوریزو، غږیزو او آنلاین رسنیو کې د افراطیت زیانونو په اړه پراخ تبلیغ وشي او رسنۍ باید دا ومني چې افراطیت د ټولو دوښمن دی نو ځکه خو نه ښایي چې رسنۍ کله هم د افراطیونو پر تبلیغاتي سټیج بدلي شي.

په اوږد مهاله توگه:

له افراطیت سره د مبارزې په موخه باید دموکراتیکو ارزښتونو ته د پوهنې په سیستم کې ځای ورکړل شي، باید د ساینسي او انساني علومو ترڅنگ هغه ښوونیزې اسانتیاوې چې د خدای مخلوق ژوند ته په بشپړ درناوي قابل دي د ټولني ټولو وگړو ته ورسول شي، اسلامي زده کړې او دموکراتیک ارزښتونه باید د پوهنې په سیستم کې تدریس شي، مدني بنسټونه هم د متقابل درناوي او د یو بل منلو فرهنگ په دودولو کې مهم رول لوبولي. له هغه ځایه چې افراطیت اوس د یو هېواد، یوې سیمې نه بلکې نړیواله ستونزه او مصیبت دی نو ځکه خو یې په اړه مبارزه هم نړیوالې هڅې غواړي.

په دې اړه دا وينا ډېره پرځای ده: «د اوسني نسل مشرانو پر وړاندې يوه ډېره مهمه پوښتنه پرته ده او هغه دا چې مور نه يوازې بايد د سخت دريځو د اعمالو مخه ونيسو، بلکې بايد فکروکړو چې مفکوره يې څنگه ماته شي. ځکه، هرکله چې له داسې ډلو سره جنگيرو، که د پيدا کېدلو بنسټيز عوامل يې له منځه يو نه سو، ډېر ژر د هغې پرځای يوه بله ډله راپيدا کېږي. د يوې انحرافي ايډيالوژۍ سره د مبارزې په خاطر، په اوږده مهال کې بايد دا ومنو چې زده کړه او پوهنه روزنه يوه امنيتي مساله ده.»

نړۍ بايد د هغو ډلو او هېوادونو په اړه بې توپيره پاتې نه شي چې افراطي موخې لري او يا له افراطي ډلو د هژموني موخو له پاره گټنه کوي.

دا پټې مالومې هم دي د بېلگې په توگه پاکستان يو له هغو هېوادونو دی چې د خپلو هژموني موخو له پاره افراطي ډلې کاروي، له افراطي ډلو سره د پټو همکاريو تر څنگ د افراطيت روزنې په موخه يې زرگونه مدرسې تر خپلې ولکې لاندې سيمو کې فعالې ساتلي او هر کال لسگونه زره افراطيان روزي. په دغه ځای کې هغو شمېرو ته د درنو لوستونو پام را اړووم چې په کره والي کې يې هيڅ شک نه شته:

«د پاکستان د رامنځته کېدا پر مهال په هغه هېواد کې 150 ديني مدرسې وې، په 1950م کال کې دا شمېره 210 ته پورته شوه، په 1960 م کال کې 401، په 1971 م کال کې 563 او د جنرال ضياء الحق د واکمنۍ پر مهال دا شمېره ډېره لوړه شوه. په 2003 م کال کې د يو سروې پر اساس په ټول پاکستان کې 12430 مدرسې وې؛ چې اوس دا شمېره لا ډېره لوړه شوې.»

د ځينو نورو شمېرو له مخې اوس په پاکستان کې له 5۰ زره زياتې مدرسې شته چې په څه ناڅه ټولو کې د افراطيت پر اصولو ولاړ نصاب تدرسيږي.

نړۍ بايد په دې اړه بې توپيره پاتې نه شي او له پاکستاني چارواکو وغواړي چې هر کال له دغو مدرسو لسگونه زره فارغان کومې ديني اړتياوې پوره کوي؟

پای